BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Österreich, 12. Jh.
Seite 41r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

TALEM VERO grām habuit prim⁹ homo. in qua pma
nere si uellet. nunq̄ ēt malus. ⁊ sine qua ⁊ia cū libo
arbitrio bon⁹ ēt n̄ posset. ſ; ea tam̄ p liberū arbitriū desere
re posset. n̄ aut ea habuit grām q̄ n̄ ēt uellet malus. Qd ad
iutoriū si homo p liberū arbitriū n̄ deseruisset semp ēt bon⁹.
ſ; deseruit ⁊ desert⁹ est. Distinguendū aut uidet adiutorium.
Aliud q̄ppe ē sine q̄ aliq̄d n̄ fit. aliud ē quo fit aliq̄d. Sine alimētis
n̄ possum⁹ uiuere. nec tam eis ut uiuam⁹ fit. Ergo alimentū ad
iutoriū ē sine q̄ n̄ fit aliq̄d. n̄ quo fit ut uiuam⁹. Beatitudo ū
cū data fuerit homini. ēt nuo fit beat⁹. Adiutoriū enī ē n̄ so
lū sine q̄ n̄ fit. uerū ⁊ia q̄ fit ppt qd dat. q̄a si data fuerit homi
ni. ēt nuo fit beat⁹. ⁊ si n̄ fuerit data nunq̄ erit. Prim⁹ itaq; ho
mo accepit adiutoriū pseuerantie. n̄ q̄ fieret ut pseueraret. ſ;
sine q̄ p liberū arbitriū pseuerare n̄ posset. Scis⁹ nē tale dat
adiutoriū pseuerantie. ut pseuerantia ipsa donet. n̄ solū ut
sine isto dono pseuerantes ēt n̄ possint. uerū ⁊ia ut p hoc do
nū n̄ n̄ pseuerantes sint. Non solū enī dixit sine me nichil po
testis facere. ſ; etiā dixit. n̄ uos me elegistis. ſ; ego elegi uos ⁊ po
sui uos ut eatis ⁊ fructū afferatis ⁊ fruct⁹ ūr mancat. Qub⁹ uer
bis eis n̄ solū iusticiā. uerū ⁊ia in illa pseuerantiā se dedisse
monstrauit. Sic aut fuit pma libertas uoluntatis posse n̄ pec
care. nouissima n̄ posse peccare. ita pma pseuerantie potestas.
bonū posse n̄ deserere nouissima bonū n̄ posse deserere. Hunc
p xpm dat ut n̄ solū assit. sine q̄ pmanere n̄ possum⁹ ⁊ia si ue
lim⁹. uerū ⁊ia tale ac tantū sit ut uelim⁹. fit q̄ppe in nobis in
bono recipiendo ⁊ pseuerant tenendo. n̄ solū posse qd uolu
m⁹. uerū ⁊ia uelle qd possum⁹. Qd n̄ fuit in pmo homine. Vnū
enī horū in illo fuit. alterū n̄ fuit. Hā ut recipet bonū. q̄a
n̄ egebat. q̄a n̄ dū pdiderat. Vt aut in eo pmaneret. egebat